

vergadering **C154**
zittingsjaar 2022-2023

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Energie

van 28 februari 2023

(Een aantal sprekers namen mogelijk deel via videoconferentie.)

**Vlaams
Parlement**

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Johan Danen aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de asbestophaling aan huis en de toepassing ervan in alle Vlaamse gemeenten – 1466 (2022-2023)	3
VRAAG OM UITLEG van Mieke Schauvliege aan Bart Somers, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Bestuurszaken, Inburgering en Gelijke Kansen, en aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de controle op ingediende jachtplannen – 1552 (2022-2023)	6
Bijlage	9
VRAAG OM UITLEG van Mieke Schauvliege aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over bosdoelen buiten de speciale beschermingszones – 1553 (2022-2023)	10
VRAAG OM UITLEG van Onno Vandewalle aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over zwemmen in open water – 1611 (2022-2023)	13
VRAAG OM UITLEG van Inez De Coninck aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de conceptnota van de Vlaamse Regering over de bijsturing van de reglementering betreffende toegankelijkheid van de bebouwde leefomgeving – 1673 (2022-2023)	
VRAAG OM UITLEG van Maurits Vande Reyde aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de conceptnota over de bijsturing van de reglementering betreffende de toegankelijkheid van openbare gebouwen – 1683 (2022-2023)	19

**VRAAG OM UITLEG van Johan Danen aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de asbestophaling aan huis en de toepassing ervan in alle Vlaamse gemeenten
– 1466 (2022-2023)**

Voorzitter: mevrouw Gwenny De Vroe

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Minister, een paar maanden geleden heb ik u ook een asbestvraag gesteld. Toen zei u dat u een primeur had en dat vanaf dan de ophaling in alle Vlaamse gemeenten van toepassing zou zijn. Helaas was daar toen relatief weinig aandacht voor. Ik denk toch dat dat een mijlpaal is in het asbestafbouw-beleid, wat natuurlijk niet betekent dat we er al zijn.

Recent maakte de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) bekend dat voortaan alle Vlaamse huishoudens kunnen rekenen op hun gemeente om asbestcementen afval op te halen aan huis. Dat is alvast een goed begin. Er zal echter veel meer moeten gebeuren om Vlaanderen echt asbestveilig te maken. Dat bleek ook uit de opvolgingsnota 'Onderweg naar een asbestveilig Vlaanderen', die u eind 2022 voorstelde aan de Vlaamse Regering. Die nota vraagt een uitgebreide bespreking. Toch wil ik u daar nu al enkele wat meer specifieke vragen over stellen.

In de opvolgingsnota wordt aandacht besteed aan handhaving. Daarin lezen we: "Uit de praktijk en in de media blijkt dat zowel aannemers als uitvoerende werknemers niet altijd asbestveilig te werk gaan, ook al wonen ze de jaarlijkse opleiding voor het 'attest eenvoudige handelingen' bij. De OVAM werkte samen met de bouwkoepels VCB en Bouwunie een 'Asbestcharter' uit, waarop aannemers zich kunnen aanmelden wanneer zij de 'Code van goede praktijk voor een asbestveilig dakvervanging' volgen. Als incentive kunnen leden van VCB zich aan een voordeliger tarief verzekeren tegen eventuele historische contaminatie van gebouwdelen die niet toe te schrijven is aan onzorgvuldig werken. Het asbestcharter werd als criterium mee ingebouwd in de gecombineerde isolatiepremies voor asbestdaken en -gevels. Echter dienden het VEKA en de OVAM hierop bij te sturen, aangezien onvoldoende aannemers het asbestcharter ondertekenden." Ik was een aantal jaren geleden aanwezig bij die ondertekening. In Mechelen was dat, in Lamot. Dat was een event waar eigenlijk een oud hoofdstuk werd afgesloten en een nieuw werd begonnen. Maar vandaag zien we dat er toch nog wat werk aan de winkel is. Dat bleek ook uit de nota die u indiende, waarin verder nog stond: "Het asbestcharter omvat zeker nog een reeks verbeterpunten met het oog op verdere kwaliteitsborging in de bouwsector."

In de opvolgingsnota staat bij wijze van conclusie onder andere te lezen dat de context van 2022 niet meer die van 2018 is: "Verschillende acties uit het Actieplan Asbestafbouw hebben nood aan bijsturing. Het pakket aan bijsturende maatregelen zal voorgesteld worden onder de vorm van het 'Actieplan Asbestafbouw 2.0' met een actueel, verbeterd en meer effectief instrumentarium om een asbestveilig Vlaanderen tegen 2040 te realiseren."

Minister, ik heb daar de volgende vragen bij. Op welke manier diende het Vlaams Energie- en Klimaatagentschap (VEKA) en de OVAM bij te sturen in de regelgeving rond de gecombineerde isolatiepremies voor asbestdaken en gevels? Is die bijsturing tijdelijk of definitief?

Wat wordt bedoeld met de passage: "Het asbestcharter omvat zeker nog een reeks verbeterpunten met het oog op verdere kwaliteitsborging in de bouwsector."?

In de nota spreekt de OVAM over de opmaak van een 'Actieplan Asbestafbouw 2.0' met een actueel, verbeterd en meer effectief instrumentarium. Aan welke instrumenten denkt u dan om een asbestveilig Vlaanderen 2040 te realiseren?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhul Demir: De tijdelijke bijsturing, die slechts een à twee maanden duurde, was nodig aangezien op dat moment een te beperkt aantal dakaannemers al aangesloten was bij het asbestcharter. Daarom werd ook toegestaan dat de nog niet aangeslotenen de werken mochten uitvoeren via een verklaring op eer, volgens de code van goede praktijk van de OVAM. Dat zijn immers ook de engagementen die dakaannemers opnemen bij het aansluiten bij het asbestcharter. Dat is intussen ook volledig opgelost. De premie heeft in de sector in gang gezet dat heel wat aannemers zich bij het charter aansluiten. Er is geen capaciteitsprobleem meer.

De huidige sectorale invulling van het asbestcharter is inderdaad in eerste instantie sensibiliserend. In een volgende stap zou ik verder willen gaan, om te zien of er ook een vorm van toezicht en steekproefsgewijze werfcontrole geïnitieerd moet worden vanuit de sector. Dat kende nog geen verdere invulling door de sectororganisaties. Indien de vaststelling is dat de sectorale organisatie van het asbestcharter te vrijblijvend blijft en onvoldoende ingang vindt, moeten we natuurlijk meer regelgevend initiatief overwegen. Dat is een denkpiste die ik op dit moment aan het bekijken ben, om initiatieven naar andere risicovolle doelgroepen mee te nemen, zoals verwarmingsmonteurs, stukadoors en loodgieters.

Zoals de opvolgingsnota stelt, vormt dit net de inhoud van het actieplan 2.0. Ik zal dat actieplan tegen het einde van het jaar aan de Vlaamse Regering voorleggen ter goedkeuring. Het voorbereidende traject is nu de consultatie en aftoetsing bij de verschillende actoren.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Dank u wel. De nota zelf is natuurlijk veel ruimer dan de scope van mijn vragen vandaag. Dat kan een andere keer misschien wat uitgebreider besproken worden.

Ik vind het wel belangrijk wat u zegt over het charter voor dakdekkers. Vandaag zijn het in de praktijk volgens mij vooral de dakdekkers die hierin het goede voorbeeld kunnen geven. Zij zijn zichtbaar. Zij zitten op het dak. Mensen wonen daarrond. Ik heb zelf natuurlijk wel een bijzonder oog voor die thematiek, dus ik zie geregeld dakdekkers die dat op een goede manier doen, maar ook anderen die dat op een minder goede manier doen. Ik geloof nooit dat een dakdekker in dienst van een aannemer er vrijwillig voor kiest om het niet op een goede manier te doen. Allicht is er tijdsdruk en zit er druk op die dakdekker in kwestie om het sneller te doen. We weten dat snel werken in dezen in veel gevallen ook onveilig werken is. Zoals u zelf ook voor een stuk meegeeft in uw antwoord, blijft de zelfcontrole en de sectorale invulling daarvan wat dode letter.

Ik vind de piste rond zelfcontrole van de sectororganisaties op zich interessant, naast natuurlijk ook handhaving door andere overheden, in casu de Milieu-inspectie. Kunt u misschien wat meer duiding geven over hoe u die sectorale invulling precies ziet? Hebt u daar overleg over met de sectororganisaties, niet alleen van de dakdekkers, maar ook van de andere die u genoemd hebt? Het is natuurlijk onmogelijk om controle af te sturen op al die tienduizenden werven in Vlaanderen, dus ik denk dat die zelfcontrole naast de handhaving vanuit de Milieu-inspectie kan gebeuren. Hoe ziet u die zelfcontrole van de sectororganisaties? Hebt u daar overleg over?

Verder zegt u dat u eind dit jaar het 'Actieplan Asbestafbouw 2.0' gaat voorstellen in het parlement. Kunt u misschien toch al een tipje van de sluier oplichten? Ik zou

toch graag willen weten op welke domeinen het huidige beleid tekortschiet en op welk vlak u dan zult bijsturen.

Gweny De Vroe (Open Vld): Mijnheer Danen, toen ik uw vraag las, had ik het gevoel dat u die opvolgingsnota als een slecht document zag. Ik lees dat persoonlijk anders, in die zin dat het gebaseerd is op een plan uit 2018. Het leek mij dan niet meer dan logisch dat er geëvalueerd en bijgestuurd dient te worden.

Ik ben tevreden, minister, dat u nog dit jaar met een actieplan 2.0 gaat komen, want we weten en beseffen met zijn allen dat er wat betreft de asbestproblematiek zeker nog een tand bij moet worden gestoken. Dat is een vraag van collega Danen die ik zeker mee ondersteun. Ik vind het dus zeer positief dat er kort wordt bijgestuurd. En er zijn toch ook al dingen gebeurd, zoals de gekoppelde asbest-isolatiepremie en dergelijke. We zien in de praktijk dat er telkens nieuwe dingen bij komen. Ik vind het op zich dus een goede zaak en kijk, net als collega Danen, uit naar het vervolg. We zullen dit dossier uiteraard heel kort opvolgen.

Recent werd de verplichte asbestinventaris bij de verhandeling van woningen ingevoerd. We weten met zijn allen dat er wel wat issues geweest zijn met betrekking tot de prijszetting, de timing en de duurtijd voordat er iemand langskwam. We hebben het daar in het parlement ook over gehad. Ik wou even informeren of dat volgens u intussen allemaal opgelost is.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Mijnheer Danen, u weet dat de handhaving op asbestwerven op federaal niveau ligt. Wat ik zou willen doen, is een sectorale aanvulling. In het kader van de bijsturing van het actieplan gaan we daarover in overleg met de sector. Er kan dan bijvoorbeeld ook uitwisseling ontstaan tussen de zelfcontrole en de federale handhaving.

Het asbestattest en bepaalde protocollen zijn pas heel recent van kracht geworden. Het is dan ook nog niet heel duidelijk waar we precies moeten bijsturen. Dat onderzoeken we ook dit jaar grondig. Bijsturen wil inderdaad niet zeggen dat we vandaag slecht bezig zijn, maar ik denk dat we altijd moeten kijken waar we kunnen verbeteren. Denk bijvoorbeeld aan de bijkomende protocollen die nodig zijn of ondersteuning voor bepaalde andere doelgroepen die vandaag uit de boot vallen. Ik wil daar nog niet op vooruitlopen en wil eerst overleg hebben met alle betrokkenen.

Mevrouw De Vroe, het asbestattest normaliseert zich. We hebben momenteel achthonderd deskundigen die de marktvraag kunnen volgen. De wachttijd is ook sterk afgenomen. Er is ook nog steeds overleg met de Confederatie van Immobiliënberoepen (CIB), die dat ook wel bevestigt, denk ik.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Dank u wel voor de antwoorden. We blijven dit natuurlijk opvolgen.

De asbestproblematiek blijft natuurlijk wel groot. Zoals de OVAM dat in het verleden adverteerde, is het een veelkoppig monster dat zich in verschillende gedaanten en vormen toont. Er worden nog geregeld nieuwe toepassingen ontdekt rond asbest. Het probleem is natuurlijk dat we pas zijn beginnen in te grijpen toen het probleem al heel erg groot was. U hebt nog van die dossiers op uw tafel liggen, minister. Ik hoop echt dat we op het vlak van asbestbeleid, asbesthandhaving en asbestafbouw stilaan een voorbeeldregio kunnen worden in Europa. Vandaag zijn we dat nog niet. Dan zullen we inderdaad nog wat tandjes bij moeten steken en zullen de sectoren volop moeten meewerken.

Ik begrijp dat de meeste mensen binnen de sectoren die u genoemd hebt, van goede wil zijn en daar ook echt werk van willen maken. Maar er blijven natuurlijk ook cowboys actief. Die moeten eruit. We moeten ook zorgen dat die sector de cowboys er zelf ook uitduwt. Ik had begrepen dat het asbestcharter ook wel die bedoeling had. Ik hoop ten volle dat we nog meer van die charters kunnen maken, maar vooral ook dat die zelfcontrole ten volle wordt uitgewerkt, zodat de werknemers, maar ook de mensen die in de buurt wonen waar de werken worden uitgevoerd, daar op een veilige manier kunnen vertoeven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Mieke Schauvliege aan Bart Somers, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Bestuurszaken, Inburgering en Gelijke Kansen, en aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de controle op ingediende jachtplannen – 1552 (2022-2023)

Voorzitter: mevrouw Gwenny De Vroe

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Voorzitter, dit is een vraag voor zowel minister Somers als minister Demir. Ik heb begrepen dat men heeft voorgesteld om mijn vraag hier te behandelen.

Minister, eerlijkheid siert, luidt het gezegde, maar misschien kun je ook wel eens te eerlijk zijn, wanneer je daardoor bijvoorbeeld jezelf beschuldigt laks om te gaan met bepaalde regels. Ik heb niet over Megan van 'Temptation' maar over de mensen van Hubertusvereniging Vlaanderen (HVV), de belangenbehartigers van de Vlaamse jagers. In een bijdrage op hun website trekken zij fel van leer tegen de media die, volgens hen, de jacht kwaadwillig in een slecht daglicht plaatsen. De voorzitter van de vereniging gaat er vervolgens nog even op door op de platte-landsnieuwswebsite Vilt. Wat mij daarbij vooral opvalt, is de gehanteerde terminologie wanneer het gaat over de manier waarop de jagers en wildbeheereenheden (WBE's) hun jachtplannen samenstellen. Ze schrijven doodeerlijk: "En wat blijkt? Laat het nu net de jachtsector zelf zijn die de afgelopen jaren – proactief – meer jachtgebied uitkleurde dan alle acties van Vogelbescherming Vlaanderen samen." Dat wordt in Vilt nog versterkt door uitspraken als "De HVV is al enkele jaren bezig met de opschoning van de jachtplannen" of: "Ook in 2022 riep de vereniging de WBE's op om de jachtplannen verder te actualiseren."

Minister, u weet dat de basis van de regelgeving is dat de WBE's jaarlijks een plan opmaken waarbij ze de gronden inkleuren waarop ze willen jagen. Dit houdt expliciet in dat zij het jachtrecht op die percelen moeten hebben. De terminologie die HVV hanteert, wijst op een andere manier van werken, namelijk dat ze vertrekken van de vorige plannen en die wat opschonen. De link met het jacht-rechthouderschap lijkt hierbij compleet zoek. De term 'proactief' verwijst dan naar: "voor die mogelijkerwijs lastige grondeigenaars die naar de gouverneur zouden stappen om hun onterecht ingekleurde percelen te laten uitkleuren", iets wat de voorbije jaren duizenden eigenaars reactief deden.

Een blik op de recentste jachtplannen leert dat die duizenden onterecht ingekleurde eigendommen allicht maar een topje van de ijsberg zijn. Nog steeds is een veelheid van gronden wellicht onterecht ingekleurd. Wij zien nog steeds verkavelingen, bedrijventerreinen en zelfs ziekenhuizen op die jachtplannen staan.

Percelen opnemen in een jachtplan zonder over het jachtrecht te beschikken, valt te catalogeren onder valsheid in geschrifte. Toch wordt er niet of nauwelijks tegen

opgetreden. Wanneer er duizenden meldingen van onterecht claimen van het jachtrecht binnenkomen, zou je van een overheid toch iets meer alertheid mogen verwachten om de ingediende plannen op hun correctheid te toetsen. Ingekleurde verkavelingen of bedrijventerreinen moeten toch opvallen en een alarmbel doen afgaan.

Mijn vraag voor u, minister, en ook voor minister Somers, luidt: hoe zien de arrondissementen toe op de correctheid van de plannen? Worden er bepaalde routinechecks uitgevoerd of worden de WBE's op hun woord geloofd?

Volstaat deze aanpak voor u of acht u het, gezien het toch wel aanzienlijke aantal actieve betwistingen, nodig om de plannen iets aandachtiger te bekijken?

Vindt u de huidige manier van werken voldoende rechtszeker, zowel voor de grondeigenaars, die inherent ook de originele jachtrechthouder zijn, als voor de jagers?

Wordt er, behalve de uitkleuring, verdere actie ondernomen wanneer er veelvoudige klachten binnenlopen over onterecht ingekleurde percelen? Zo niet, waarom niet?

Vindt u het de plicht van een overheidsinstantie om gepaste maatregelen te nemen bij het vaststellen van valsheid in geschrifte? Welke acties vindt u gepast bij het vaststellen van valselijk ingekleurde percelen op een jachtplan?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhal Demir: Wat uw vraag over de arrondissementen betreft: daar heb ik geen zicht op. Ook niet wat betreft het aantal vragen tot uitkleuren en dergelijke. Hun werking valt niet onder mijn bevoegdheid.

Ik kan u wel meegeven dat het huidige systeem van de jachtplannen is geënt op het voortdurend verbeteren van de historische jachtplannen. Sinds 2014 kunnen er geen nieuwe jachtterreinen worden aangemeld zonder schriftelijk bewijs van de eigenaar.

Mijn administratie heeft een e-loket klaar waarbij eigenaars met een eenvoudige klik hun eigendommen waar jachtrechten op rusten, kunnen uitkleuren indien ze dat willen. Wij hebben daar ook wat vragen over gekregen. Van de FOD Financiën krijgen de Vlaamse diensten echter geen toegang tot het kadaster en dus tot de nodige gegevens om dit mogelijk te maken. Het is dus weer een heel gedoe – sorry dat ik het zo zeg –, zelfs dat is dus onmogelijk. Wij moeten met de FOD Financiën overeenkomen om toegang te krijgen tot het kadaster. De bevoegde diensten kunnen daardoor geen routinechecks doen, noch kunnen eigenaars op de hoogte worden gebracht van het feit dat er jachtrechten op hun eigendom liggen. Technisch staat in dit e-loket alles klaar om een automatische connectie te kunnen maken met de databank van FOD Financiën. Hierdoor zou men gewoon het kadastraal perceel kunnen aanklikken dat men wil uitkleuren en wordt de bijlage automatisch opgehaald, waardoor men niet meer zelf een bijlage van jachtrecht moet opladen. Dat zou al een hele vereenvoudiging en verbetering zijn.

Als burger kan men het hele jaar door een perceel laten uitkleuren. Uitkleuren van een perceel kan via het e-loket van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB). De uitgekleurde percelen kunnen dan niet meer opgenomen worden in een jachtplan. Vanuit mijn administraties is alles reeds in gereedheid gebracht om uitkleuren mogelijk te maken zonder drempels, met een gewone klik, maar we hebben dus tot op heden geen toegang tot het kadaster. U zit in de Federale Regering, dus misschien moet u ook mee duwen, zodat onze diensten toegang krijgen tot de diensten van de FOD Financiën. Dan is het snel geregeld.

Uw vierde vraag ging over onterecht ingekleurde percelen, of ingekleurde percelen van eigenaars die dat zelf niet willen. Dat zou niet meer aan de orde mogen zijn.

Sinds 2014 is altijd een schriftelijk bewijs van jachtrecht nodig bij toevoeging van een nieuw perceel aan een jachtplan. Voordien was een mondelinge pachtovereenkomst ook rechtsgeldig. Wanneer er eigendommen geërfd of gekocht worden, zijn de erfgenamen of kopers soms niet op de hoogte dat hun perceel ingekleurd is. Hier kan een rol weggelegd worden voor de notarissen om hun klanten hierover te informeren. Een andere verbetering van het systeem die mijn administratie verder onderzoekt, is de automatische link met de FOD Financiën. Zoals gezegd staat dit technisch klaar, we moeten enkel nog de toegang daarvoor krijgen. We kunnen dan natuurlijk ook de nodige sensibiliseringscampagnes maken. Ik krijg veel vragen van mensen die hun perceel uitgekleurd willen zien en die helemaal geen toestemming willen geven .

Alles ligt dus klaar, ook de sensibiliseringscampagne naar de bevolking. Alleen het euvel van de toegang tot het kadaster moet dus nog geregeld worden.

Wat uw vijfde vraag betreft: uiteraard moeten gepaste maatregelen genomen worden bij het vaststellen van valsheid in geschrifte. Dat mag gewoon niet. Ik neem aan dat, bij vermoeden van een vervalst schriftelijk bewijs, de politie ingelicht wordt en dat de arrondissementscommissaris dan zijn werk doet, maar ik heb zelf niets te zeggen over die arrondissementscommissaris.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Voorzitter, ik heb deze vraag bij zowel minister Somers als minister Demir ingediend. Het was de bedoeling dat er in deze vergadering een antwoord zou komen op alle vragen. Ik kan natuurlijk wel begrijpen dat minister Demir alleen maar op de vragen voor haar bevoegdheden antwoordt, maar ik zou toch graag het antwoord krijgen op de vragen wat de bevoegdheden van minister Somers betreft. Dat heeft betrekking op de antwoorden op de vraag over de arrondissementscommissarissen die toezien op de correctheid van de plannen en de controle van die plannen. Ik reken er dus op dat dat er nog komt. Maar goed, we kunnen misschien straks afspreken hoe dat zal gebeuren.

Minister, u verwijst mooi naar de FOD. U hebt een digitaal loket klaar waar een eigenaar zijn percelen kan uitkleuren als er een jachtrecht op geldt waarmee hij het niet eens is, maar dat blijft de omgekeerde wereld. Het eigendomsrecht wordt geschaad in dezen. Het zou veel eenvoudiger zijn indien u het Jachtdecreet zou aanpassen en ervoor zou zorgen dat, als een perceel in een jachtplan wordt ingekleurd, er altijd een bewijs van een overeenkomst moet worden geleverd, ook voor die percelen die vóór 2014 zijn aangemeld. Het is natuurlijk makkelijk om weer naar de federale overheid te kijken, maar het lijkt mij beter dat u úw huiswerk maakt en dat u ervoor zorgt dat er ook geen jachtplannen kunnen worden opgemaakt met percelen erin waarover vóór 2014 geen schriftelijke overeenkomst werd afgesloten. Minister, mijn vraag is dus concreet: overweegt u om dat alsnog te doen?

De voorzitter: College Schauvliege, dank u wel voor uw reactie. Voor alle duidelijkheid: wij hadden uiteraard genoteerd dat de vraag werd gesteld aan beide ministers. Ik heb het antwoord van de minister zonet ook gehoord. De secretaris heeft mij er ook op gewezen dat de input van minister Somers wel degelijk is gevraagd, dat moest worden afgestemd met de minister.

Op het moment dat u de opmerking maakte, zag ik collega Coenegrachts een teken geven.

De heer Coenegrachts heeft het woord.

Steven Coenegrachts (Open Vld): Voorzitter, ik ga natuurlijk niet het antwoord van minister Somers geven. Dat zal hij zelf moeten doen, als hij dat graag zou willen. Wel wil ik reageren op de vraag van collega Schauvliege.

Eerst en vooral, als ik de cijfers goed bekijk, vielen in 2017 916.000 hectare onder een jachtbeheersplan. Ondertussen, in 2023, is dat 854.000 hectare. Dat zijn er toch 60.000 minder. Mevrouw Schauvliege, iemand moet toch zijn best hebben gedaan. U zult niet willen geloven dat dat de jagers zijn, maar iemand moet dat toch hebben gedaan, en laten we ervan uitgaan dat dat de jachtverenigingen zijn. Ik heb naar aanleiding van uw vraag, die mij wat verbaasde, ook wat contact gehad met enkele eigenaars van gronden. Zij wezen mij erop dat je bij een jachtplan het betreden van een eigendom om er daadwerkelijk op te jagen toch wat buiten beschouwing moet laten. Een jachtplan maakt dat de verantwoordelijke bekend is en dat de eigenaar of de overheid iemand heeft om aan te spreken, bijvoorbeeld indien er zich wildschade voordoet, wat nog een verschil is met het daadwerkelijk betreden van de eigendom om er daadwerkelijk op te jagen. Vanuit de realiteit van Limburg, waar we heel veel worden geconfronteerd met wildschade door everzwijnen, lijkt het mij niet zo onzinnig dat mensen hun eigendom binnen een bepaald jachtplan laten om eventuele schade door everzwijnen ofwel te kunnen verhalen op een wildbeheereenheid ofwel die wildbeheereenheid aan te spreken met de vraag om tot bestrijding over te gaan.

Mevrouw Schauvliege, ik denk dus dat het op dat vlak veel genuanceerder is dan blijkt uit de manier waarop u uw vraag stelt. Ik denk dat de opname in een jachtplan van een perceel waarvan men eigenaar is niet per se alleen maar negatieve effecten hoeft te hebben. Natuurlijk, voor mij als liberaal is het eigendomsrecht heilig, ook wat jachtrechten betreft. Als eigenaar moet je dus willens en wetens zijn toegetreden tot zo'n jachtplan of moet je daar toch minstens uit mogen als je dat wilt, maar zeggen dat opname in een jachtplan betekent dat een jager je eigendom mag betreden om erop te jagen, dat is gewoon niet juist. Zo werkt dat niet. Een jachtplan is te beschouwen als een beheergebied waarbinnen de verantwoordelijke qua wildbeheer bekend is en kan worden aangesproken door de eigenaar of de overheid als daar nood aan is. Dat dus toch ter nuancering van uw vraag. Dit heeft ook wel positieve effecten, zeker in die streken waar er veel jacht schade optreedt. Minister, ik denk dat we daar allebei van kunnen meespreken.

De voorzitter: Collega Schauvliege, ik kan u melden dat de input van minister Somers asap schriftelijk zal worden overgemaakt. Die werd ondertussen al overgemaakt. U, en ook alle andere commissieleden, zult die dus asap ontvangen (zie [bijlage](#)).

Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Ik kreeg ook net het bericht van mijn kabinet dat we dat net voor de commissievergadering hebben gehad. Ik zal de antwoorden van collega Somers dus schriftelijk bezorgen.

Wat de vraag betreft: ik denk dat wij met dat e-loket een en ander in voorbereiding hebben, ook qua sensibilisering van de burger. 'First things first', natuurlijk. Dat moet in orde zijn. Wij moeten dus die toegang tot het kadaster krijgen. Mevrouw Schauvliege, uw aanpak, waarbij jachtplannen enkel zouden kunnen mits actieve toelating, is problematisch voor de bejaging van everzwijnen. Ik weet niet hoe dat bij u is, maar wij hebben daar in Limburg heel grote problemen mee. Ook zijn er de invasieve exoten, en is er de administratieve last die daar natuurlijk ook bij komt. Ik wil alles bekijken, maar stel voor dat we dit nu eerst doen. We hebben een hele voorbereiding gedaan voor dat e-loket. Dat is er ook niet van de ene op de andere dag gekomen. Dat is ook gemakkelijk. Mensen kunnen zich daar uitschrijven. U zit ook mee in de Federale Regering, dus ik zou zeggen, duw mee aan die kar om ons toegang te geven tot het kadaster. Dan is het simpel en kunnen we een brede communicatie naar de bevolking opzetten, naar mensen die zich willen uitschrijven. Nu krijgen we immers die mails, maar kan ik hen niet verder

doorverwijzen. Dan kunnen ze zich eruit klikken en is het probleem van hen die eruit willen, ook opgelost, denk ik.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Minister, collega Coenegrachts, dat is gewoon de omgekeerde wereld. U draait in dezen het eigendomsrecht om. (*Opmerkingen van Steven Coenegrachts*)

U verplicht de eigenaar om te zeggen wat er niet op zijn perceel mag, in plaats van dat die toestemming zou moeten geven om te mogen jagen of het gebied te mogen inkleuren in een jachtplan, zodat men voldoende aaneengesloten gebied heeft om te jagen. Dat dat ook een voordeel oplevert, dat is dan maar best, want het zou nog veel erger zijn als het alleen maar nadelen zou opleveren. In se is de regelgeving echter zo dat als het gebied van een eigenaar in een jachtgebied ligt, jagers zijn gebied kunnen gebruiken om te jagen. Als daar geen actieve toestemming voor is gegeven, dan is dat gewoon de wereld op zijn kop. Wij zijn het daar niet mee eens en zullen ervoor blijven pleiten om dat te schrappen uit de wetgeving.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Mieke Schauvliege aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over bosdoelen buiten de speciale beschermingszones – 1553 (2022-2023)

Voorzitter: mevrouw Gwenny De Vroe

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Minister, heel lang geleden koos de Vlaamse Regering er bij de vastlegging van de Europese natuurdoelen voor om deze doelen te spreiden op een zogenaamde 'maatschappelijk overlegde' manier, binnen de ecologische en juridische randvoorwaarden die voortvloeien uit de Habitatrichtlijn. Zo stelt het de bisnota bij de ontwerpbesluiten van de Vlaamse Regering tot het aanwijzen van de speciale beschermingszones (SBZ's) in het kader van de Habitatrichtlijn en tot het vaststellen van de bijhorende instandhoudingsdoelstellingen en prioriteiten in het kader van de Vogel- en Habitatrichtlijn, de zogenaamde S-IHD-besluiten.

Op basis van de zogenaamde 'maatschappelijk overlegde spreiding' van de instandhoudingsdoelen, rekening houdend met de wensen van de vier sectoren die bij het overleg betrokken waren – natuur, landbouw, economie en privé-eigenaars en jagers – konden niet alle doelen worden toegewezen aan de S-IHD-besluiten. Vooral voor de habitattypes bos kon een groot deel van die doelen niet geplaatst worden binnen een van de concrete speciale beschermingszones. Dat betekent concreet dat om de bosdoelen te realiseren er ook grote inspanningen zullen moeten gebeuren buiten de vastgelegde SBZ's.

Als we naar de cijfers kijken, dan is er voor de bosdoelen 15.871 hectare vastgelegd in goedgekeurde SBZ's. De ontbrekende bosdoelen bedragen 22.477 hectare. Ik herhaal het nog eens, zodat alle collega's het goed zullen hebben gehoord: de ontbrekende bosdoelen bedragen 22.477 hectare.

Tot op heden blijft onduidelijk waar en hoe de concrete allocatie en de formulering van ermee samenhangende prioritaire acties zullen worden opgenomen.

Minister, in uw beleidsnota engageerde u zich nochtans om tegen eind 2020 zones buiten de Habitatrichtlijnen aan te duiden voor de realisatie van die instandhoudingsdoelstellingen en -maatregelen voor bos- en graslandhabitats en voor de

leefgebieden van soorten. Begin 2023 zie ik daar nog niets van. Nochtans is deze zogenaamd 'nieuw te creëren habitat' cruciaal om de gunstige staat van instandhouding te bereiken.

Voor de habitattypes 9120 – eiken-beukenbossen op zure bodem –, 9130 – eiken-beukenbossen met wilde hyacint en parelgras-beukenbossen –, 9160 – eikenhaagbeukenbossen –, 9190 – oude eiken-berkenbossen – en 91E0 – vochtige alluviale bossen – geldt dat meer dan 25 procent van het oppervlakteaandeel buiten de SBZ's ligt. In concreto wil dat zeggen dat voor elk van deze habitattypes geldt dat ze een ongunstige habitatkwaliteit hebben en dat de toestand bijgevolg zeer ongunstig is voor deze habitattypes. Op basis van de maatregelen die vastgelegd zijn in de SBZ's is het onmogelijk om een gunstige staat van instandhouding te realiseren. Voor deze habitats zijn maatregelen buiten de SBZ's dan ook zeer belangrijk.

Voor het habitatype 9190 – oude eiken-berkenbossen – heeft Vlaanderen zelfs een bijzondere verantwoordelijkheid in de Europees-Atlantische zone. Vlaanderen moet hier dus proactief initiatieven voor nemen.

Ondanks het feit dat het overgrote deel van de IHD-bosdoelen buiten SBZ's moet worden gerealiseerd, gaat er nog steeds elk jaar meer dan 200 hectare bos tegen de vlakte met een goedgekeurde omgevingsvergunning voor ontbossing. Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) weigert op dit moment inhoudelijk advies te geven over de wenselijkheid van ontbossing in functie van de maatschappelijke ecologische waarde van het bos. Elk jaar verdwijnt er op die manier ook habitatwaardig bos.

Minister, wat is de stand van zaken voor het aanduiden van de zones buiten de Habitatrichtlijnen voor de realisatie van instandhoudingsdoelstellingen en -maatregelen voor boshabitats, in uitvoering van uw beleidsnota?

Aangezien een groot deel van de bosdoelen gerealiseerd moet worden buiten de afgebakende SBZ's, rijst de vraag of er bij ontbossing van zogenaamd ruimtelijk bedreigde bossen geen nood is aan een passende beoordeling, zeker indien het om habitatwaardige bosvegetaties gaat.

Is het, gezien de grote openstaande opdracht voor het aanduiden van bosdoelen buiten de SBZ's, niet aangewezen om een moratorium in te stellen voor het ontbossen van zogenaamde ruimtelijk bedreigde bossen zolang u de gebieden niet hebt aangeduid voor de realisatie van instandhoudingsdoelstellingen en -maatregelen voor boshabitats?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Het ANB en het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) werken hiervoor op mijn vraag een aantal scenario's uit. Daarbij is het van belang dat alle G-IHD-doelen effectief worden geplaatst. Hierover voorzien we ook afspraken in de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS).

Artikel 36, ter, paragraaf 3, van het Natuurdecreet bepaalt dat iedere vergunningsplichtige activiteit, plan of programma, die een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, moet worden onderworpen aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de SBZ. De verplichting tot de opmaak van een passende beoordeling is met andere woorden gekoppeld aan de SBZ. Voor een passende beoordeling gekoppeld aan boshabitats gelegen buiten de SBZ is er dus geen wettelijke basis, niet in het Natuurdecreet en niet in de Europese Natuurrichtlijnen.

Er dient wel te worden gezegd dat het actief plaatsen van habitatdoelen buiten de SBZ's een risico inhoudt voor een toekomstige bijkomende bescherming vanuit

Europa. Daarom heb ik aan mijn administraties gevraagd om de scenario's zo op te bouwen dat de doelen maximaal worden geplaatst binnen de SBZ's.

Bossen die niet onderhevig zijn aan het ontbossingsverbod, gelegen in de ruimtelijke bestemmingen 'wonen' en 'industrie', maar wel onderhevig zijn aan de compensatieplicht zullen maximaal worden uitgesloten van het plaatsen van IHD-doelen. Een moratorium op ontbossing met het oog op het realiseren van de beleidsdoelstelling om alsnog instandhoudingsdoelstellingen te kunnen realiseren buiten de speciale beschermingszones, is naar mijn oordeel niet effectief.

Voor bossen die wel onder het ontbossingsverbod vallen, reken ik erop dat het ANB in de beoordeling van ontheffingen op het ontbossingsverbod de actuele waarde van de betrokken bossen goed in overweging neemt. Ontbossing van bestaande bossen die onder het ontbossingsverbod vallen met aanwezig actueel Europees habitat, zou mijns inziens slechts bij grote uitzondering gunstig mogen worden geadviseerd. Ik heb het ANB gevraagd hiermee rekening te houden in zijn advisering.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Minister, ik heb hierbij twee vragen. De aanleiding van de vraag was natuurlijk heel de discussie over het Floordambos, want dat behoort natuurlijk tot die habitats die nog niet voldoende zijn aangeduid en waarvan we eigenlijk nog 22.477 hectare bos moeten aanduiden. Het Floordambos is wel al aangeduid. Het ligt op de correcte plaats. Hoe verantwoord vindt u het om dit bos nu in vraag te stellen en af te schilderen als drie bomen en een vleermuis – want zo lees ik het toch?

Ik heb vandaag nog eens de stand van zaken van de Bosteller bekeken. We zitten op 893 hectare bos en er is nog een jaar te gaan. Dat betekent dat we van elk bos dat gekapt zou worden, moeten voorkomen dat het wordt gekapt als daar een reden toe is. Minister, welke concrete maatregelen zult u nemen om ervoor te zorgen dat bestaand bos met ecologische waarden, en dus niet alleen een SBZ maar andere ecologische waarden, behouden zal blijven?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (cd&v): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Ik ga dadelijk tot mijn vraag komen, maar ik wil even inpijken op de uitspraak van collega Schauvliege dat het Floordambos werd vergeleken met drie bomen en een vleermuis. Volgens mij zijn dat twee verschillende elementen. Ik heb althans nergens de link met het Floordambos gezien bij de uitspraak van drie bomen en een vleermuis. Omgekeerd, bij de uitspraak over drie bomen en een vleermuis, treden er soms wel problemen op. Dat klopt wel. Dat staat wel duidelijk op zich.

Minister, u hebt gevraagd om verschillende scenario's te bekijken en u hebt heel duidelijk het signaal meegegeven dat de doelen maximaal in SBZ moeten worden gerealiseerd. Ik denk dat dat conform de afspraken door de jaren heen heel duidelijk moet worden vastgehouden. Als er buiten een SBZ doelen rond bos moeten worden geplaatst – dat is een afspraak die ook in 2010 gemaakt is – zou er maximaal worden gekeken naar omvorming. Wat is omvorming? Ik citeer uit de afspraken die destijds zijn gemaakt: "Met omvorming wordt in de eerste plaats de bijsturing van het beheer van bestaande natuur- en bosgebieden bedoeld. Dit kan bijvoorbeeld door de omvorming van bestaande bossen naar een bostype dat voorkomt op de lijst van de Europees te beschermen boshabitats." Ook daar zijn dus afspraken over gemaakt. Minister, ik zou willen vragen om er in de scenario-berekeningen en de doelstellingen die u meegeeft, rekening mee te houden dat het ook bij het plaatsen van doelen die buiten de SBZ's zouden moeten worden geplaatst, er maximaal ingezet wordt op omvorming, zoals aanvankelijk de intentie

was, en dat ook maximaal rekening wordt gehouden met de sociaal-economische impact van die plaatsen. Ook daar zijn er in het verleden afspraken over gemaakt. Worden die twee maatregelen ook duidelijk meegenomen in de scenarioberekeningen waarvoor u opdracht hebt gegeven?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Over het Floordambos wil ik heel zakelijk blijven en meegeven dat dat een beschermde status heeft. Dat is vastgelegd door de Vlaamse Regering, ik denk al in 2002 of in 2004. Dat is als SBZ afgebakend. Ik probeer zoveel mogelijk afspraken die in het verleden zijn gemaakt, uit te voeren, hoewel sommige uitspraken die in het verleden zijn gemaakt heel moeilijk uit te voeren zijn. Maar ik zit gewoon in die context. Veel manoeuvreerruimte heb ik niet in verschillende dossiers.

Omvorming van bestaande bossen naar habitatwaardige bossen is uiteraard belangrijk. Daar waar het ecologisch kan, zal daarop worden ingezet. Om de sociaal-economische impact zo laag mogelijk te houden, is het plaatsen van de doelen binnen SBZ's van groot belang om niet nog bijkomende beschermde snippers te creëren.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Minister, er is duidelijk op het vlak van bossen nog heel veel werk aan de winkel. De Bosteller geeft aan dat er 893 hectare bos gerealiseerd is van de 4000 hectare die nodig is. Dat komt natuurlijk ook omdat er nog steeds bos verdwijnt. Minister, onze vraag blijft om naast het aanplanten van nieuwe bossen, ook ervoor te zorgen dat bestaande bossen behouden blijven. U geeft daarnet aan dat u er op zult aandringen dat er geen positieve adviezen van het ANB worden gegeven voor habitatwaardig bos. Dat is een eerste stap, maar naast habitatwaardig bos, is het ook belangrijk om zoveel mogelijk bos te behouden. Ik dring er dus op aan om ervoor te zorgen dat er geen waardevol bos gekapt wordt en om daar initiatieven rond te ontplooiën. Ik hoor die nog altijd niet. Zolang we dat niet horen, zullen wij daar blijven op hameren. Dat lijkt ons een essentieel onderdeel van een bosuitbreidingsstrategie te zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Onno Vandewalle aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over zwemmen in open water – 1611 (2022-2023)

Voorzitter: mevrouw Gwenny De Vroe

De voorzitter: De heer Vandewalle heeft het woord.

Onno Vandewalle (PVDA): Voorzitter, mijn vraag om uitleg gaat over zwemmen in open water, maar misschien nog meer specifiek over het zwemmen in een van de vele mooie stukjes Gent, het Houtdok. Er is in het verleden al veel gediscussieerd over open zwemwater, ook in dit parlement. Ik probeer mij hier nog wat in te werken, dus ik heb de discussies herbekeken en de verslagen erop nagelezen. Vaak zijn die discussies net te laat. Vaak wordt er gediscussieerd over een tekort aan zwemwater in de zomer, als het heel warm is. Dan merken we dat er te weinig plaats is en dat we een probleem hebben, maar tegen de volgende zomer is er nog niet veel opgelost. Het is dus misschien het perfecte moment om er nu, in de winter, over te discussiëren. We hebben op dit moment misschien meer zin om te schaatsen dan om te zwemmen, maar anders gaan we deze zomer weer met hetzelfde probleem zitten.

De mensen die al bij het Houtdok zijn geweest, weten dat het echt een toffe plaats is. In de zomer is er een gezellige bar, je kunt er zonnebaden en er wordt ook gezwommen. Er wordt vandaag al gezwommen in het Houtdok. Ik zal het maar opbiechten: ik heb er ook al gezwommen. Het is voorlopig nog verboden en het is dus niet echt de bedoeling, maar mensen doen het vandaag al. Het is gevaarlijk, maar het gebeurt wel, en ik vrees dat het zal blijven gebeuren als we het niet oplossen.

De Stad Gent en De Vlaamse Waterweg hebben daarover eerder al afspraken gemaakt. Er is ooit besloten om op het Houtdok meer dan 2120 vierkante meter aan zwemzone te voorzien. Er is toen een budget vrijgemaakt om te onderzoeken of het water eventueel kon worden gefilterd om gezond zwemmen in het Houtdok mogelijk te maken. Maar goed, dat is wat we dachten. Het Gentse stadsbestuur heeft jammer genoeg besloten om dat budget weg te besparen. Het Gentse stadsbestuur heeft de laatste maanden een besparingswoede ontwikkeld, en dit is jammer genoeg ook deel van die besparingswoede geworden.

Groenschepen Watteeuw, die bevoegd is in Gent, zegt daarover dat ze die waterkwaliteit sowieso niet goed genoeg kunnen krijgen. Ondertussen hebben we opgevraagd of het klopt dat er extra metingen zijn gebeurd, maar dat is blijkbaar niet het geval. Schepen Watteeuw zei ook dat het niet kon lukken omdat de Vlaamse regelgeving te strikt is. Ik heb het gevoel dat schepen Watteeuw zichzelf vaak tegenspreekt en dat hij vooral zijn eigen besparingen wil uitleggen. Maar ondertussen weet niemand hoe het verder moet en weten wij niet zeker of de argumenten die schepen Watteeuw aanhaalt over de Vlaamse regelgeving en de onmogelijkheid om dat water ooit te filteren, kloppen. Die discussie is wel nuttig om ook in Gent de discussie te kunnen voortzetten.

Het is hier niet de Gentse gemeenteraad en we moeten niet op dat vlak verdergaan, maar ik heb wel een aantal vragen voor de minister. Misschien is dat spijtig, ook voor collega De Roo, maar ik heb vijf concrete vragen waarop de minister kan antwoorden. *(Opmerkingen van Maurits Vande Reyde en Stijn De Roo)*

Minister, wat is uw reactie op het stopzetten van het onderzoek door de Stad Gent? Is het inderdaad niet haalbaar om de vereiste waterkwaliteit te realiseren?

Is water filteren om meer zwemzones te realiseren een haalbare optie volgens u? Zijn er zwemzones in Vlaanderen waar er op die manier wordt gewerkt?

Tijdens de gemeenteraad van Gent is er geopperd om er een regelluwe zone van te maken waar we kunnen testen. Collega De Roo heeft dat geopperd. Ik zie dat hij blij kijkt omdat hij wordt aangehaald door de PVDA. Er werd ook geopperd om met testpersonen te werken. Is die piste haalbaar? Is die piste voorgelegd aan de Vlaamse Regering? Is de waterkwaliteit goed genoeg om dat op een gezonde manier te doen?

Onderneemt u stappen om de waterkwaliteit in Vlaanderen te verbeteren en zo ook op andere plaatsen – want de nood is er overal – meer zwemzones te realiseren?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: U stelt een vraag over de stad Gent. Ik wil mij daar niet in mengen, ik heb andere katten te geselen.

Ik kan u wel meegeven dat de normen voor zwemwaters zijn opgenomen in de VLAREM-wetgeving (Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning). Het is een omzetting van de Europese Zwemwaterrichtlijn en in de eerste plaats gebaseerd op gezondheidsaspecten.

Er zijn bij mezelf noch bij mijn administratie concrete voorbeelden bekend van projecten waarbij via filtering zwemmen mogelijk gemaakt wordt. U weet dat ik er ook voorstander van ben om problemen in de eerste plaats bij de bron aan te pakken. Ik zal het dus nog eens laten bekijken door mijn administratie. Daar waar het mogelijk is om openbaar te zwemmen, moet dat mogelijk worden gemaakt. Collega De Vroe heeft mij daar ook al vaak over bevraagd, maar men zegt mij altijd dat dat allemaal blijkbaar niet zo simpel is.

De piste om van het Houtdok een regelluwe zone te maken, werd door de Stad Gent niet voorgelegd aan de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). En zoals eerder aangegeven, is De Vlaamse Waterweg verantwoordelijk voor het beheer van de bevaarbare waterlopen.

De stad Gent heeft net zoals voorgaande jaren de drie zwemzones in de Blaarmeersen opgenomen in de ontwerplijst voor zwemwateren.

Vanzelfsprekend nemen we maatregelen om de waterkwaliteit te verbeteren. De stroomgebiedbeheerplannen bevatten heel wat maatregelen om de waterkwaliteit te verbeteren. Die zijn ook gericht op een algemene verbetering van de waterkwaliteit, maar natuurlijk zullen daardoor ook meer locaties aan de zwemwaterkwaliteitsnormen voldoen.

Zwemmen in openbaar water moet meer mogelijk zijn. Als Vlaams Gewest investeren we enorm in het in orde krijgen van de waterkwaliteit, dus vind ik dat het Vlaamse Gewest daar ook iets voor moet terugkrijgen. Dat zit op dit moment bij de VMM, die voor heel Vlaanderen zal bekijken hoe we dat zullen doen.

De voorzitter: De heer Vandewalle heeft het woord.

Onno Vandewalle (PVDA): Op het vlak van meer zwemwaters mogelijk maken denk ik dat de meeste belanghebbenden in dit dossier op dezelfde lijn zitten. Maar ik moet eerlijk zeggen dat ik een beetje bang ben dat we deze zomer opnieuw in dezelfde situatie gaan zitten in Gent. De Blaarmeersen zullen zeer druk zijn – dat kunnen we nu al voorspellen – en mensen van heel Oost-Vlaanderen, zelfs vanuit heel Vlaanderen, Brussel en Wallonië zullen naar de Blaarmeersen komen om te zwemmen omdat het een zeer aangename zone is. Dat brengt vanzelfsprekend overlast met zich mee. De Blaarmeersen zijn te klein aan het worden, ze barsten een beetje uit hun voegen, en het Houtdok is jammer genoeg in Gent een van de enige pistes die momenteel serieus kan worden overwogen om een extra zwemplaats te creëren en om de druk op de Blaarmeersen een beetje te verminderen.

Uw antwoorden zijn op zich duidelijk: dat er heel veel pistes in Gent bekeken werden, en dat er voor de stappen die ondernomen zijn maar die nog niet bij het Vlaamse niveau beland zijn, geen navraag gebeurd is. Maar ik vind dat wel problematisch. Op die manier belandt het Houtdok een beetje in een pingpongspel tussen niveaus, maar binnenkort is het weer zomer en zijn we geen stap verder geraakt.

We weten dat het tekort aan zwemplaatsen een grote problematiek is in Vlaanderen. Ik zou toch willen vragen, minister, of u geen overleg kunt opstarten met De Vlaamse Waterweg en de stad Gent, om alle pistes te bekijken om tegen deze zomer van het Houtdok een bezwembare plaats te maken waar er gezond gezwommen kan worden.

De voorzitter: De heer De Roo heeft het woord.

Stijn De Roo (cd&v): Het is niet de eerste keer dat we het hier hebben over open zwemwater. We hebben ook een hoorzitting gehad met een aantal experts die hun licht hebben laten schijnen over, onder andere, de situatie in Nederland, waar men het heel anders aanpakt dan hier. Daar geldt eigenlijk het omgekeerde van

wat hier geldt: zwemmen in open water is er toegestaan, tenzij het verboden is. Hier is de regeling omgekeerd.

Het voorbeeld van het Houtdok is ook iets wat in Gent al heel lang leeft. Jammer genoeg is de verwachting nu, in het kader van de besparingsmaatregelen die in Gent zijn doorgevoerd, dat door de aanleg van een nieuwe brug het water in de komende periode nog te veel zal worden omgewoeld om de funderingen van die brug te kunnen installeren. Daardoor zal de waterkwaliteit, zoals vandaag voorgeschreven door VLAREM, de facto niet gehaald kunnen worden.

Minister, het voorstel dat ik in dat kader had gedaan, was om te durven nadenken om het Houtdok, of de regio daarrond, te kunnen afbakenen als een regelluwe zone. Om VLAREM uit te voeren zit je met heel strikte normen als het gaat over zwemwaterkwaliteit. Voor het gebruik van kanovaart en dergelijke is dat allemaal een pak soepeler, maar om als zwemwater in aanmerking te komen zijn die normen eigenlijk vrij streng. Toch zien we dat de risico's voor de volksgezondheid eigenlijk vrij beperkt zijn. Dat hebben we ook geleerd uit de hoorzittingen.

Je kunt de druk die er in het Gentse zit op het open zwemwater een stuk verlichten als je een aantal zones gaat afbakenen waar testprojecten georganiseerd kunnen worden. Je kunt de mensen bijvoorbeeld sensibiliseren over de risico's van het feit dat de waterkwaliteit niet volgens de VLAREM-norm is, waarbij je hun de mogelijkheid geeft om toch in open water te gaan vertoeven. Is dat niet mogelijk in het Houtdok zelf? Wat mij betreft graag, maar de diensten geven mij aan dat het water daar van zeer slechte kwaliteit zal zijn door de brug die daar wordt aangelegd. Maar er zijn nog voldoende andere waterlopen waar er ook geen conflict is met de scheepvaart en waar een regelluwe zone op het vlak van de normen voor gezondheid en VLAREM effectief wel een oplossing zouden kunnen zijn voor het probleem van open zwemwater in het Gentse. Wanneer Gent bijvoorbeeld als regelluwe zone als een testproject kan worden goedgekeurd, dan opent dat wellicht ook perspectieven voor andere gemeenten, waar de vraag naar open zwemwater ook hoog is.

Ik weet dat de vraag nog niet bij de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) is toegekomen, want de discussie heeft pas tien dagen geleden plaatsgevonden. Er zal een brief geschreven worden, die komt er nog wel aan. Maar mijn vraag aan u, minister, is of u het afbakenen van een regelluwe zone verder wilt onderzoeken.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Minister, we hebben in deze commissie al meerdere keren over zwemmen in open water gediscussieerd, ook naar aanleiding van een conceptnota die wij hier op tafel hebben gelegd. Wij voelen dat heel veel leden van deze commissie bereid zijn om werk te maken van regels en om daar anders mee om te gaan. Een van de principes die uit de hoorzittingen naar voren kwamen, was inderdaad het principe dat men in Nederland toepast en de mogelijkheid om het ook in Vlaanderen toe te passen, namelijk zwemmen overal toelaten tenzij het te gevaarlijk is en de zones waar het niet is toegelaten aan te duiden. Dat zou heel wat problemen oplossen. Minister, bent u bereid om aan dat soort wetgeving te werken, zodanig dat we dat principe echt kunnen omdraaien?

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Minister, ik kom graag namens onze fractie nog even tussen over dit dossier. Normaal volgt collega Perdaens het op, maar zij is vorige week bevallen van een zoontje, Vigo. De komende weken zal ik af en toe op haar thema's tussenkomen.

Zoals eerder gezegd bij besprekingen in de commissie over het zwemmen in open water, zijn wij als partij voorstander om dat zoveel mogelijk mogelijk te maken,

mits er uiteraard aan de voorwaarden van waterkwaliteit en veiligheid wordt voldaan. Het is daartoe belangrijk dat VLAREM wordt aangepast. Daar heeft natuurlijk ook het agentschap Zorg en Gezondheid medezeggenschap in, of het is daarin toch mede betrokken. Daarom heb ik, minister, voor u de volgende vraag. Bij de bespreking van het dossier vorig jaar vermeldde u dat de Vlaamse Milieu-maatschappij, het agentschap Zorg en Gezondheid en Sport Vlaanderen samen met de betrokken kabinetten zouden bekijken welke aanpassingen aan het VLAREM mogelijk zijn. Hebt u daarover al meer informatie?

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

Leo Pieters (Vlaams Belang): Over het principe dat zwemmen overall is toegelaten tenzij het verboden is, zoals het in Nederland bestaat, zei de persoon die in de hoorzitting aanwezig was op het einde: "Ja, maar we zouden het toch wel anders willen." Dat heeft uiteraard te maken met ongevallen. U moet dat bekijken zoals de snelheid op de wegen. Een tijd was het 90 kilometer per uur, en overall waar het minder was, moesten er extra borden van 70 worden geplaatst. Dat is door de wijziging in de wetgeving veel vergemakkelijkt. Als het ergens toegelaten is om te zwemmen, kun je evengoed een bord plaatsen dat het toegelaten is om te zwemmen. Maar dan moet je in de wetgeving rekening houden met het feit dat er ook toezicht is. Dat speelt mee. Ik huldig dit standpunt misschien omdat het hier in de buurt vaak voorkomt. In veel ondergelopen groeves mag er niet worden gezwommen, tenzij het toegelaten is. Maar in die groeves is het niet toegelaten. Daar zijn er elk jaar dodelijke ongevallen, verdrinkingen. Als je dat zult hebben omgekeerd naar overall zwemmen tenzij het niet toegelaten is, denk ik dat je meer borden zult moeten plaatsen dan dat je borden moet plaatsen waar het wel toegelaten is. Ik weet niet waar het probleem ligt. Ik denk bij het toezicht en bij de redders die men moet voorzien om dat toelaatbaar te maken.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, u weet dat ik over deze thematiek al heel veel vragen heb gesteld. Ik heb mij al grondig in deze materie verdiept. Net zoals er in Gent wordt gevraagd om tot een regelluwe zone te komen, hebben wij ook al geopperd om een pilootproject in Kampenhout-Sas te krijgen. Dat is een bevaarbare waterloop. De waterkwaliteit werd onderzocht, maar toen bleek dat in de VLAREM-wetgeving heel wat strenge maatregelen staan die heel kostelijk zijn, ook voor de lokale besturen. Die VLAREM-wetgeving moet zo snel mogelijk worden bekeken. Ik heb het dan bijvoorbeeld over het verplicht voorzien van een sanitair lokaal en van redders, enzovoort. Ik denk dat die zaken achterhaald zijn en dat we ervoor moeten zorgen dat er veilige locaties zijn waar mensen op een veilige manier in het water kunnen gaan. Nu wordt er heel vaak op locaties gezwommen waar het levensgevaarlijk is, met sluisen kortbij, enzovoort. Mensen moeten de mogelijkheid krijgen om op een veilige manier te kunnen zwemmen in open water. Ik kijk uit naar de oplossingen voor de knelpunten die er nu nog zijn.

Ik heb ondertussen zelf geschreven aan een parlementair initiatief dat ik binnenkort naar buiten zal brengen. Hier moet snel werk van worden gemaakt. Collega Vandewalle, u bent nieuw in het parlement, maar het is zeker niet zo dat het dossier is blijven liggen. Dit dossier werd al grondig behandeld in de commissie. Een parlementair initiatief is op komst. Wij hopen op dat moment uiteraard op uw steun.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Dat waren veel vragen, maar ik kan er eigenlijk heel kort over zijn. Het was inderdaad op uw vraag, mevrouw De Vroe, dat we hier in de commissie verschillende discussies gehad hebben. Wij zijn dan ook gesprekken begonnen.

Ik zie nog twee knelpunten. U weet dat de VMM bevoegd is voor de waterkwaliteit. Die moet natuurlijk in orde zijn. Ik denk dat dat de logica der dingen is. Er worden

ook stalen genomen. Maar op dit moment zijn er dus twee knelpunten waar we nog niet uit zijn. Ten eerste moet het agentschap Zorg en Gezondheid ook mee willen. Wij hebben er al wat gesprekken mee gehad. Maar op dit moment is dat niet direct een prioriteit, heb ik de indruk. Zij moeten vanuit het veiligheidsaspect en vanuit het gezondheidsaspect ook mee in dit verhaal zitten. Dat is dus één knelpunt. Ik hoop dat we dat toch wel kunnen wegwerken.

Een tweede knelpunt is die VLAREM-wetgeving, die inderdaad te veel regels voorziet, denk ik. Wat je allemaal moet voorzien voor een inrichting, dan denk ik bij mezelf: zet dan ineens een 'poolhouse' aan dat openbaar water. Dat is echt niet meer normaal, vind ik, wat hier allemaal in de regelgeving zit in Vlaanderen. Ik word er soms echt knettergek van. We zijn daar dus ook met de kam door aan het gaan: wat is nu eigenlijk echt nodig en kunnen we een aantal zaken niet afschaffen vooraleer we elk lokaal bestuur gaan verplichten om er een hele poolhouse-inrichting bij te zetten?

De voorzitter: De heer Vandewalle heeft het woord.

Onno Vandewalle (PVDA): Ik ben uiteraard blij dat het al grondig behandeld is in de commissie de afgelopen jaren. Het mag duidelijk zijn dat elk initiatief dat hier genomen wordt om meer open zwemwater mogelijk te maken, op onze steun zal kunnen rekenen. Dat is heel belangrijk. Er zijn heel veel mensen die daarnaar vragen. Ik denk trouwens dat dat een thema is dat bijzonder leeft in de samenleving. Ik zie dat er in Gent aan het Houtdok al organisaties bezig zijn met zelf te proberen het water op te kuisen. Er stond gisteren nog een artikel op de site van de VRT over de River Skimmer, die echt probeert om dat water daar al veilig te maken. Zij kunnen natuurlijk niet alles filteren, zij kunnen er vooral grote stukken plastic uit halen. Maar zij proberen echt om het water al veilig te maken.

Diezelfde daadkracht gaan we op alle niveaus nodig hebben, denk ik, als we meer zwemwater mogelijk willen maken in onze regio. Anders gaan we er niet komen. Anders gaan we elke zomer opnieuw dezelfde discussie moeten voeren en zal er altijd maar gepingpong zijn tussen de beleidsniveaus over wie nu uiteindelijk het zwemwater mogelijk moet maken. Ik denk dat we daarmee moeten stoppen.

Ik heb vernomen dat het vanavond ook op de Gentse gemeenteraad besproken wordt, toevallig. Ik hoop dat er schot in de zaak komt op alle niveaus. En ik hoop dat we daar vooruit in kunnen gaan en dat we tegen deze zomer kunnen zwemmen, niet alleen in het Houtdok, maar op nog veel andere plaatsen in Vlaanderen.

De voorzitter: Dat hoop ik samen met u, collega Vandewalle.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Inez De Coninck aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de conceptnota van de Vlaamse Regering over de bijsturing van de reglementering betreffende toegankelijkheid van de bebouwde leefomgeving
– 1673 (2022-2023)**

**VRAAG OM UITLEG van Maurits Vande Reyde aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de conceptnota over de bijsturing van de reglementering betreffende de toegankelijkheid van openbare gebouwen
– 1683 (2022-2023)**

Voorzitter: mevrouw Gwenny De Vroe

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Minister, voor u zit een tevreden parlementslid vandaag. Ik ben tevreden en zeer positief dat de Vlaamse Regering aan de slag is gegaan met onze resolutie die ik samen met collega Vande Reyde, Collega Rombouts en nog een aantal collega's uit de meerderheid, vorig jaar heb opgesteld omtrent een betere toegankelijkheid van het publieke domein en publieke gebouwen. Ik denk dat het ook een mooi voorbeeld is van een goede samenwerking tussen twee ministers en aantoonde dat er toch nog akkoorden gemaakt kunnen worden en dat er zo resultaten geboekt kunnen worden, dus laat het inspireren voor andere dossiers.

Waarover gaat het collega's? We hebben sinds 2009 in Vlaanderen een toegankelijkheidsverordening die eigenlijk de toegankelijkheid van de leefomgeving wil verbeteren, om iedereen het recht te geven om autonoom en op een gelijkwaardige manier te kunnen deelnemen aan het maatschappelijke leven.

In 2019 heeft Inter, het toegankelijkheidsbureau, die verordening geëvalueerd en toen bleek dat het resultaat een vrij slecht rapport was. Volgende oorzaken werden geïdentificeerd als problemen: onvoldoende kennis bij ontwerpers om de verordening correct toe te passen; onvoldoende expertise en tijd bij omgevingsambtenaren om de correcte toepassing van de verordening te controleren; specifieke moeilijkheden bij renovatieprojecten om in de bestaande context de toegankelijkheid te gaan verbeteren of toe te passen; het evenwicht of het primeren van economische belangen bij bouwprojecten; en 'last but not least' de handhaving die vandaag zeer beperkt is en waar een gebrek aan expertise voorhanden blijkt om een nauwgezette controle op de realisatie uit te voeren.

Ik zei het reeds in mijn inleiding: vorig jaar hebben we de resolutie goedgekeurd, de doelstelling was om de toegankelijkheid op het terrein te gaan verbeteren, om stappen vooruit te zetten. Vrijdag 17 februari 2023 heeft de regering een conceptnota goedgekeurd en ik ben zeer tevreden dat er dus effectief aan de slag is gegaan met onze resolutie en dat er stappen vooruit gezet worden om die toegankelijkheid te gaan verbeteren.

Ik heb de conceptnota eens doorgenomen. Ik lees inderdaad dat er heel veel zaken in zitten, zoals: een adviserend kader met betrekking tot aanvragen voor omgevingsvergunningen; meer pragmatiek toelaten in de toepassing van de normen; de principes van 'universal design' gaan toepassen en in de opleiding van architecten, interieurarchitecten, ingenieurs en dergelijke proberen te integreren; het toepassingsgebied beter afstemmen op het functionele gebruik en dergelijke meer. Ik denk dat het allemaal doelstellingen zijn die tegemoetkomen aan de vragen die we hadden in onze resolutie. Dus, nogmaals, zeer goed werk van deze regering.

Ik heb nog volgende vragen voor u, minister.

Kunt u de initiatieven opgenomen in de conceptnota verder toelichten?

Kunt u toelichten hoe deze initiatieven een antwoord bieden op onze eerder goedgekeurde resolutie?

Op welke manier zult u er, samen met minister Somers, voor zorgen dat de toegankelijkheid op het terrein effectief en echt verbetert?

Welke partners zult u betrekken om deze doelstellingen te realiseren?

De voorzitter: De heer Vande Reyde heeft het woord.

Maurits Vande Reyde (Open Vld): Een en al tevredenheid, ook bij mij, over wat er in die conceptnota van de regering is vastgelegd. We waren net in de commissie Gelijke Kansen bij uw collega Bart Somers, minister van Gelijke Kansen, en we hebben een beetje dezelfde vragen voorgeschoteld. Aangezien u daar ook bij betrokken bent, gaan we die vragen ook nog eens aan u stellen en kijken of er dezelfde antwoorden gegeven worden.

Het is een heel goede zaak dat de toegankelijkheid nu echt wel serieus wordt genomen en lessen wordt getrokken uit de studie die gemaakt is, uit de resolutie ook die het Vlaams Parlement heeft goedgekeurd. Als je de resolutie bekijkt die nu ongeveer een jaar geleden is gestemd, en dan het uiteindelijke resultaat van wat de regering heeft vastgelegd: dat komt een op een overeen. Dat is een zeer goede zaak.

Ik ga niet alles herhalen wat collega De Coninck heeft gezegd. We kennen allemaal het belang van toegankelijkheid. Ik heb wel nog een aantal vragen over zaken die in de conceptnota staan.

Eerder algemeen, hoe ziet u de praktische verwezenlijking van de toegankelijkheidstoets? Welke timing voorziet u om alles wat daarin staat – en dat is heel wat – te verwezenlijken? Hopelijk deze legislatuur uiteraard.

De toegankelijkheidsverordening zal blijven bestaan. Dat is heel relevant voor u ook als minister van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening. Hoe ziet u de samenhang tussen de huidige stedenbouwkundige verordening, die licht zal worden aangepast, en de nieuwe toegankelijkheidstoets die zal worden ingevoerd? Het een sluit het ander natuurlijk niet uit, het een sluit zelfs aan bij het ander, maar hoe ziet u die verhouding in de toekomst vorm krijgen?

Het expertisecentrum Inter zal een grote taak krijgen. Het moet bijvoorbeeld een beoordeling geven als er een aanpassing van de normen wordt gevraagd. Ik heb begrepen van minister Somers dat het over ongeveer tweeduizend dossiers per jaar zou gaan. Is Inter hierop momenteel voorzien, of voorziet u een versterking van Inter?

Er is ook sprake van geaccrediteerde verslaggevers. Dat zijn echt eigenlijk de mensen die het op het terrein gaan moeten doen, die de toegankelijkheidstoetsen gaan moeten realiseren. Men kan het een beetje vergelijken met de EPC-normering (energieprestatiecertificaat), die op het vlak van energie geldt. Hoe ziet u hun rol binnen dit proces? En in welke verhouding staan zij tot de lokale ambtenaren die in de lokale besturen zitten, want het is denk ik niet de bedoeling dat ze het werk dupliceren.

Ten slotte, het opzet van de conceptnota is natuurlijk om praktische oplossingen te voorzien, dat als er bijvoorbeeld niet kan voldaan worden aan die toegankelijkheidsregels, er door die toegankelijkheidsexperts gekeken kan worden hoe de

toegankelijkheid toch nog gerealiseerd kan worden, om toch nog pragmatisch te zijn. Denkt u dat dit systeem, waarvan ik voorstander ben voor alle duidelijkheid, voldoende rechtszekerheid biedt? Want u zult zich moeten baseren op sommige normen en dat kan misschien in conflict komen met de meer pragmatische aanpak die we in deze commissie meer genegen zijn.

Tot daar mijn technische vragen over de toekomst van deze conceptnota, maar laat het duidelijk zijn dat het een zeer hoopgevend en vreugdevol initiatief van de regering is.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Ik wil alle parlementsleden bedanken die daar de afgelopen maanden en jaren druk mee bezig zijn geweest. Collega Somers en ik hebben dat dan ook opgepakt en in een conceptnota gegoten en ik denk dat het goed is dat de basisprincipes zijn vastgelegd. We zijn het er binnen de regering ook over eens dat we de lat iets hoger mogen leggen om de toegankelijkheid van de gebouwen ook te verhogen. De overheid moet natuurlijk het goede voorbeeld geven bij gebouwen van de overheid zelf, zoals gemeentehuizen en sport- en cultuurcentra, en zorgen voor maximale toegankelijkheid.

Persoonlijk vind ik ook dat we bij gebouwen die door de Vlaamse overheid gesubsidieerd worden – ik denk vooral aan het feit dat we bij Toerisme soms subsidies voorzien voor infrastructuur –, ook maximaal onze normen moeten kunnen opleggen.

We zijn het er binnen de regering ook over eens dat de stedenbouwkundige verordening het uitgelezen instrument is om dit te realiseren, omdat het belangrijk is om bij nieuwbouw en bij verbouwingen de nodige aanpassingen te doen. De komende weken en maanden gaan collega Somers en ikzelf deze principes verder verankeren in de regelgeving. Dit omvat twee verschillende trajecten: de aanpassing van de toegankelijkheidsverordening en bijstellingen in de procedure voor omgevingsvergunningen.

Ten eerste gaan we de toegankelijkheidsverordening zelf aanpassen. In dit traject zullen ten eerste het toepassingsgebied en ten tweede de normen worden bijgestuurd. Door de complexiteit van de huidige verordening glippen nog te veel gebouwen door de mazen van het net. Ook belangrijk is dat we de nieuwbouw strenger willen behandelen dan verbouwingen. Dat is iets wat in de huidige verordening niet het geval is. En ten slotte moet er meer ruimte voor pragmatiek zijn. Zo moeten we bijvoorbeeld bij beschermd erfgoed een compromis vinden tussen de toegankelijkheid en het vrijwaren van het erfgoed.

Ten tweede zullen we ook de procedure aanpassen. Bij elke vergunningsaanvraag voor publiek toegankelijke gebouwen zal in de toekomst verplicht een toegankelijkheidsverslag, dat opgemaakt is door een erkend verslaggever, moeten worden toegevoegd. Dit verslag zal de toegankelijkheidsstatus beschrijven van de opge maakte bouwplannen. Doordat een erkend verslaggever betrokken wordt vooraleer de vergunningsaanvraag gebeurt, kunnen we meteen ook vroeger in het ontwerp-proces de aandacht op toegankelijkheid vestigen. Daardoor zorgen we er ook voor dat de omgevingsambtenaar zelf geen expert moet zijn. Hij zal zijn advies baseren op het verslag van de toegankelijkheidsverslaggever.

Alleen in die gevallen waarbij de aanvrager van een vergunning wil afwijken van de verordening, zal een voorafgaand advies van Inter nodig zijn. Dit advies wordt dan toegevoegd aan het samenvattende toegankelijkheidsverslag. Dit advies van Inter is niet bindend, maar zal de omgevingsambtenaar wel ondersteunen in zijn beoordeling. Op die manier zal de omgevingsambtenaar ook meer voeling krijgen met wat Inter opneemt in zijn advies. Collega Somers voorziet daarvoor wijzigingen aan

het Gelijkekansendecreet en het machtigingsdecreet van Inter. Eens de juridische grond er is, zal Inter toegankelijkheidsverslaggevers opleiden en erkennen. Uiteraard kan dit bijvoorbeeld ook de architect zijn die zo'n opleiding kan volgen.

Als het van mij afhangt, komt er een eerste ontwerp van aangepaste verordening tegen juni. Ik denk dat we daar ongeveer op mikken. Het is een traject waar ook input nodig is vanuit het departement Gelijke Kansen, maar zoals u weet, werk ik goed samen met collega Somers om daar het nodige voor te doen. Ik zie dus geen problemen.

Ik denk dat dit fundamentele stappen vooruit zijn. Een toegankelijke omgeving is essentieel voor mensen met een handicap. Het is trouwens tegelijk een win voor andere doelgroepen in de samenleving, zoals oudere mensen, maar ook eenieder die ooit met een buggy heeft rondgereden, zal vastgesteld hebben dat er nog veel werk aan de winkel is wat toegankelijkheid betreft. Ik denk dat die conceptnota belangrijk is, dus ik wil dan ook eenieder bedanken, alle parlementsleden en ook alle mensen die vanuit allerlei verenigingen hard aan dit dossier hebben getrokken. Ik ben er dan ook van overtuigd dat collega Somers en ik dat tot een goed einde zullen brengen.

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Minister, hartelijk dank voor uw antwoord. Wij kunnen als parlementsleden inderdaad een voorzet geven, via de resolutie, wat we effectief ook gedaan hebben. Maar het is voor ons als parlementsleden heel moedgevend dat u als regering daarmee aan de slag bent gegaan. Nogmaals: dit is een voorbeeld van samenwerking die loont. Als twee ministers samenwerken, kunnen we resultaten boeken en kunnen we vooruitgaan, en, in dit geval, op het vlak van toegankelijkheid.

Ik vind het goed dat die accreditatie, of die toegankelijkheidsverslaggever, niet bij de omgevingsvergunningsambtenaar terechtkomt, maar dat die er vooraf, bij het indienen van het dossier, bij moet zijn. Ik denk dat we daar naar een shift moeten gaan, en dat toegankelijkheid eigenlijk al van op de tekentafel moet worden meegenomen. Dan kunnen we dat op de meest efficiënte en succesvolle manier realiseren.

Misschien nog een bijkomende vraag op het vlak van handhaving. Alles staat of valt natuurlijk met handhaving. Het bleek uit de evaluatie van de huidige verordening dat daar toch ook nog een en ander schort. In de conceptnota wordt voorzien dat Inter nu kan komen kijken als er klachten zijn, of vermoedens van schendingen van de verordening. Ook de piste werd onderzocht om de personeelsleden van Inter aan te stellen als handhavingsambtenaren, of om hen als handhavingsambtenaren te laten optreden.

De voorzitter: De heer Vande Reyde heeft het woord.

Maurits Vande Reyde (Open Vld): Ik ben ook zeer blij met uw antwoord. Alle elementen zitten daarin om er een succesverhaal van te maken. U zegt het terecht: goede toegankelijkheid is voor een grote groep van mensen belangrijk, niet alleen voor mensen met een beperking. Ik zie dat ook in mijn nabije omgeving. Mensen met bijvoorbeeld een kinderwagen, met hakken, mensen die een tijdelijke blessure hebben, maar ook gewoon voor iedereen. Een intuïtieve omgeving om je te oriënteren is een goede zaak voor iedereen. We merken dat ook als we op een vreemde plaats zijn. Als je je gemakkelijk kunt bewegen, is dat voor iedereen een goede zaak. Ik denk dat alle elementen die u hebt opgenoemd, zeer nuttig zijn.

Wat betreft de timing bent u zelfs iets ambitieuzer dan collega Somers, maar we zijn het van u gewend dat u ambitie toont, natuurlijk. Collega Somers had het

einde van de legislatuur vooropgesteld om het hele pakket rond te krijgen. Ik hoor hier specifiek voor de verordening al juni vallen, en dat is al heel snel. Het is heel goed dat daar snel werk van gemaakt wordt. Ik kan alleen maar zeggen dat het een prachtig initiatief is, en het is inderdaad een mooi voorbeeld van samenwerking tussen het parlement, de regering en de ministers onderling. Dat is prachtig gedaan.

Ik had nog een beetje dezelfde vraag als collega De Coninck, maar met een iets andere insteek. Ik vind het persoonlijk misschien wel een risico als je de mensen van Inter ook als handhavingsexpert laat optreden, omdat Inter moet oordelen of aanpassingen die afwijken van de norm, gerechtvaardigd zijn of niet. Niet dat ze daar rechter moeten spelen, natuurlijk, maar ze moeten wel een beoordeling doen. En dan kun je die taken denk ik moeilijk met elkaar vermengen. Maar goed, in de uitwerking zal dat uitgeklaard worden.

Wat heel belangrijk is – en dat zit er hier echt goed in – is dat de expertise wordt benut waar ze zit. De lokale besturen hebben nog altijd de regie, maar die hebben niet alle expertise. Die expertise zit bij Inter, en die zal bij die experten, die geaccrediteerde mensen, zitten. En dat is een goede schakel om die toegankelijkheid in de realiteit te brengen. Dus, voilà: goed gedaan. Doe zo verder. Kus van de leerkracht en een bank ... Nee, gewoon: goed gedaan. (*Gelach*)

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Ik zal misschien nog heel snel ingaan op dat laatste puntje. Ik denk inderdaad dat we de mensen en de medewerkers van Inter niet de handhavingsbevoegdheid moeten geven. Ik denk dat ze goed zijn in het adviseren. Ze weten ook perfect wat er moet gebeuren. Handhaving, daar hebben we onze handhavers natuurlijk voor. Als er een inbreuk is, als er iets niet juist is, dan is dat bijna een bouw misdrijf. Ik zou dat dus eigenlijk apart willen houden, want anders is dat ook geen gezonde situatie.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.